భగవాన్ ఏమని చెప్పారంటే నీ అలవాట్ల యొక్క వేగంలోంచి, రాగద్వేషాలయొక్క వేగంలోంచి, కామక్రోధాలయొక్క వేగంలోంచి నువ్వు శరీరం ఉండగానే బయటకురా. అప్పుడు హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు. అప్పుడు ఇతరుల మాటలమీద నువ్వు ఆధారపడి ఉండనక్కరలేదు. మనల్ని పాడుచేసేది రజోగుణం. రజోగుణం పెరిగే మాటలుకాని, రజోగుణం పెరిగేపనులుకాని, రజోగుణం పెరిగే ఆలోచనలు కాని మనం రానివ్వకుండా చూచుకోవాలి. ఒకమాట నువ్వు మాట్లాడితే ఆమాట నీ రజోగుణం పెంచుతుంది అనుకో ఆమాట మాట్లాడటం మానేయి. చనిపోవటం పుట్టటం, పుట్టటం చనిపోవటం ఇదొక అడవి. ఈ అడవిలో నుండి మనిషి బయటికి రాలేడు. ఆ అడవిలోనుండి మనిషిని ఎవడైతే బయటికి తీసుకురాగలడో వాడే గురువు.

అశాంతి ఎక్కడ లేదో, దుఃఖము ఎక్కడ లేదో, భయము ఎక్కడలేదో అక్కడకి మిమ్మల్ని తీసుకుపోవటమే ఈ మీటింగుల యొక్క ప్రయోజనం. మనకి లేనిది ఉన్నట్టు కనిపిస్తోంది అనుకో ఉన్నది ఉన్నట్టు కనబడదు. మనం ఉన్నది ఉన్నట్టుగా చూడగలిగితే లేనిది లేనట్టుగా అర్ధమవుతుంది. ఉన్నది ఉన్నట్టుగా మీకు అనుభవంలోకి వస్తే మీకు అశాంతిలేదు, దుఃఖములేదు, పునర్జన్మలేదు. మీరు శాంతిని బజారులో కొనుక్కోలేరు కదా. మీకు ఒక చిన్నకారు కొనిచ్చినవాడు గొప్పవాడా? మీకు శాంతినిచ్చేవాడు గొప్పవాడా? అంటే మీకు శాంతిని ప్రసాదించేవాడే గొప్పవాడు. శరీరం ఉండగానే అజ్ఞానం యొక్క వేగం తగ్గిపోవాలి. ఉన్నవస్తువు ఉన్నట్టుగా మనికి వ్యక్తం కావాలి. ఈ ప్రవచనాలయొక్క సారాంశం అది. అంతేకాని దీనివల్ల మరొక ప్రయోజనం ఏమీలేదు. మీరు కోటిరూపాయలు పెట్టి శాంతిని కొనుక్కోగలరా? ఒక్క గురువు మాత్రమే శాంతిదాత, కాంతిదాత.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 26-04-2012, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈరోజు శంకరజయంతి. శ్రీరామనవమి, కృష్ణాష్టమి ఎటువంటివో శంకరజయంతి కూడా అలాగ పర్వదినం. కొంతమందికి శంకరుడే గురువు, శంకరుడే ఆచార్యుడు, శంకరుడే దైవం. శివుడే శంకరుడిగా వచ్చాడు, పరమేశ్వరుడే గురురూపం ధరించాడు అని చెపుతారు. రాముడిలాగ, కృష్ణుడిలాగ ఇక్కడ రాక్షససంహారం లేదు, ఇక్కడ బోధించటం ఒక్కటే కార్యక్రమం. పూర్వపుగ్రంధాలను పరిశీలించటం, వాటికి భాష్యాలు రాయటం, వాటిని అర్థమయ్యేలాగ ఇతరులకు చెప్పటం, ఇలా దేశం అంతా తిరిగాడు. ఆచార్యుడు అంటే మన

ప్రాచీన సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేసి, అర్థం చేసుకొని, ఆచరించి, దానిని ఇతరులకు అర్థమయ్యేలాగ బోధించేవాడిని ఆచార్యుడు అంటారు. ఆచార్యులవారు కాలడీలో జన్మించారు. ఆచార్యులవారి తల్లిపేరు ఆర్యాంబ, తండ్రిపేరు శివగురువు. ఆచార్యులవారు కారణజన్ముడు. శంకరుడి గురువు గోవిందభగవత్పాదుడు.

మీరు శరీరంతో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నారు కాని మీరు శరీరరహితులే. మీరు శరీరరహితులు అని నోటితో చెప్పటంకాదు, అది మీకు అనుభవంలోకి వచ్చేవరకు మీరు శరీరాలను మొయ్యవలసిందే. శరీరరాహిత్యమే నీ నిజస్వరూపం. ఈ నడుస్తున్న శవాల హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు ఎవడు? మీ ఇంద్రియాలకు, మనస్సుకు, బుద్ధికి ఆధారంగా ఉండి వీటిని ఆడించేవాడు ఎవడు? వాడే ఈశ్వరుడు. ఆయన శరీరరహితుడు. మీరు కూడా అదే, కాని అది మీకు తెలియటం లేదు. బాహ్యంగా మీకు ఉన్న అధికారం వలన గాని, ధనంవలనగాని, పాండిత్యంవలనగాని, మీ సంతానం వలన గాని అది మీకు తెలియదు. నేను అక్కడ గుడి కట్టించాను, ఇక్కడ రోడ్డు వేయించాను అంటే మీరు మంచి పనులు చేస్తే చెయ్యండి, వాటివలన మీకు పుణ్యం వస్తుంది, మీకు మంచి జన్మలు వస్తాయి, అది కర్మసిద్ధాంతం. మంచిపనులు చేస్తే పుణ్యం వస్తుంది, అనుభవిస్తే అది పోతుంది, కాలప్రవాహంలో అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి. చావులు, పుట్టుకలు, కష్టాలు, సుఖాలు ఇవన్నీ అబద్ధం, మరి ఎవరు నిజం? నీలో అంతర్యామిగా ఉండి నిన్ను ఎవడైతే నడిపిస్తున్నాడో, నీ కళ్ళకు చూసేశక్తిని, నీ బుద్ధికి ఆలోచించేశక్తిని ఎవడైతే ఇస్తున్నాడో వాడు మాత్రమే నిజం. వాడు నీ లోపలే ఉన్నాడు కాని వాడు ఎవడో మీకు తెలియటంలేదు. మరి ఆయన ఎలా తెలియబడతాడు? నీ మనస్సు, బుద్ధి, ఇంద్రియాలు ఏ హృదయంలోనికి వెళ్ళి అణిగిపోతున్నాయో, ఇవన్నీ ఎక్కడికి వెళ్ళి విశ్రాంతి పొందుతున్నాయో అక్కడే భగవంతుడు నీకు తెలియబడతాడు. వాడే ఆత్మ, వాడే చైతన్యం. చైతన్యం నీ హృదయంలో ఉంది, అది అంతటా వ్యాపించి ఉంది. దానికి కాలంతోటి, శరీరంతోటి, దేశంతోటి ఏమీ సంబంధం లేదు, దానికి బయట గొడవలు ఏమీ అక్కరలేదు. అది ఉండటం వలననే అది తెలియబడుతూ ఉంటుంది. దాని గురించి జీవితం పొడుగునా బోధించిన వాడు శంకరాచార్యులు, ఆయన ప్రథమ ఆచార్యుడు, ది గ్రేట్ ఆచార్య. ఒకే వ్యక్తిలో జ్ఞానం ఉంది, భక్తి ఉంది, యోగం ఉంది, ఆయనకు యోగిక్ పవర్స్ ఉన్నాయి. విద్యార్థి దశలో ఆచార్యులవారు కొంతకాలం భిక్ష చేసుకొన్నారు. భిక్షకు వెళితే అందరూ రకరకాల మాటలు అంటారు కదా. ఆ మాటలు పడినప్పుడు మనం ఎలా ఉంటున్నామో అది ఒక శిక్షణ. ఆచార్యులవారు భిక్షకు ఒకరింటికి

వెళ్ళారు. వారు చాలా బీదవారు. ఏ రోజు కష్టపడితే ఆ రోజు పొట్టవెళుతుంది కాని వెనకాల ఏమీ ఆస్థులు లేవు. ఈ పిల్లవాడు చాలా ముచ్చటగా ఉన్నాడు, వీడికి ఏదో ఒకటి పెట్టాలని ఆ ఇల్లాలికి అనిపించి ఇల్లంతా తిరుగుతోంది. అలా ఇల్లంతా తిరిగి చివరకు ఒక ఉసిరి కాయ తెచ్చి ఆచార్యులవారి గిన్నెలో వేసింది. ఆచార్యులవారు ఇదంతా చూసి వారికి ఏదైనా ఇవ్వమని లక్ష్మీదేవిని ప్రార్థించాడు. వారు పూర్వజన్మలలో ఎవరికీ ఏమీ పెట్టినవారుకాదు వారి ఎక్కౌంటులో ఏమీలేదు, అందుచేత ఈ అమ్మగారికి ఇవ్వటానికి ఏమీ అవకాశంలేదు అని లక్ష్మీదేవి చెప్పింది. పూర్వం గొడవవద్దు, ఇప్పడు నాకు ఈ ఉసిరికాయ ఇచ్చింది కదా, ఇది నిజమే కదా, అందుచేత వారిని అనుగ్రహించమని అడిగితే అప్పడు లక్ష్మీదేవి బంగారపు ఉసిరికాయలు కురిపించింది. సర్వసాధారణంగా సంపద మూడుతరాలు, నాలుగుతరాలు కంటే ఎక్కువ నిలబడదు. సంపాదించేటప్పడే ఆ డబ్బు ఎప్పడు పోవాలో కూడా నిర్ణయింప బడుతుంది. కాని శంకరుడు అనుగ్రహించిన గృహం 20 తరాల నుండి అలాగే సంపదతో ఉంది, అది ఆయన యోగిక్ పవర్.

ఏదో యాదృచ్ఛికంగా జరిగిపోయింది, యేక్సిడెంటల్‌గా జరిగిపోయింది అంటారు. యాదృచ్ఛికంగా జరిగిపోవటానికి మీరు తెగిపోయిన గాలిపటంలాగ లేరు. అంతా దైవప్రణాళిక తోటి జరుగుతూ ఉంటే యాదృచ్ఛికం ఏముంది అన్నారు భగవాన్. ప్రతీ చిన్న విషయం కూడా ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం జరుగుతోంది. ఈశ్వరునికి తెలియకుండా ఈ సృష్టిలో ఏదీ జరగటానికి వీలులేదు. అలా జరిగిపోయింది, ఇలా జరిగిపోయింది, ఏదో జరిగిపోయింది అంటే యాదృచ్ఛికం అంటూ ఏమీ లేదు. నీ శరీరం పుట్టినది మొదలు వల్లకాటికి వెళ్ళేవరకూ ప్రతీవాడి జీవితం ఈశ్వరుని ప్రణాళిక ప్రకారమే జరుగుతుంది. నాకు ఎర్రబట్టలు అంటే సరదా, ఇప్పడు క్రమంప్రకారం నాకు సన్యాసం పుచ్చుకోవటం కుదరదు, మీరు సన్యాసం పుచ్చుకున్నారు, మీరు అదృష్టవంతులు అని రామకృష్ణమర్‌స్వామితో అన్నాను. నాన్నగారు మీరు మమ్మల్ని మాయచేయకండి, బట్టలలో సన్యాసం లేదు, హృదయంలో సన్యాసం ఉంది. ఏదో ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నాము అని మేము సన్యాసులం కాదు, ఏదో సాంప్రదాయం కోసం అలా పెట్టారు. సన్యాసం బట్టలలో లేదు. వాడు గృహస్థుడైనా వాడి హృదయం ఖాళీగా ఉంటే వాడు సన్యాసి అని చెప్పారు.

పూర్ణానది ఆచార్యుల వారి ఇంటికి దూరంగా ఉండేది. ఆచార్యుల వారి తల్లి నదీస్నానానికి వెళ్ళి ముసలితనం వలన మధ్యలో పడిపోయేది. తల్లి స్నానానికి అనుకూలంగా ఉంటుందని ఆనదిని ప్రార్థించి వారి ఇంటి ప్రక్కనుండి వెళ్ళేలాగ చేసాడు. ఆచార్యుల వారికి

ఇల్లు విడిచిపెట్టి వెళ్ళే సమయం వచ్చేసింది. సన్యాసం పుచ్చుకోవ డానికి తల్లి అనుమతి అడిగితే ఆవిడ ఒప్పకోలేదు. తల్లి అనుమతి లేకుండా వెళ్ళటం శ్రేయస్సు కాదు. అందుచేత ఆయన స్నానం చేసేటప్పడు ఒక మొసలిని కల్పించి, ఆ మొసలి ఆయనను నదిలోనికి లాక్కుపోతున్నట్టు చూపించాడు. తల్లి కేకలు పెడుతుంది. నాకు సన్యాసం ఇస్తే ఈ మొసలి నన్ను వదిలివేస్తుంది, లేకపోతే చనిపోతాను అని చెప్పాడు. చనిపోయే కొడుకు కంటే, సన్యాసం పుచ్చుకొన్న కొడుకు ఎక్కడో ఒకచోట ఉంటాడు కదా అని సన్యాసం పుచ్చు కోవటానికి అప్పడు తల్లి ఒప్పకొంది. అప్పడు దొంగమొసలి ఆయన కాలు విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయింది, ఆచార్యులవారు పైకి వచ్చారు. నేను సన్యాసిని అయిపోయాను కదా. ఇంక యింటికి రాకూడదు అని తల్లితో చెప్పారు. నువ్వు ఒక్కడివే కుమారుడవు, నాకు దూరంగా వెళ్లిపోతున్నావు, నా చివరి టైములో నువ్వు వచ్చి నీ చేత్తోటి నన్ను పంపు అని తల్లి అడిగింది, అలానే చేస్తాను అని తల్లికి మాట ఇచ్చారు. అలాగే తల్లికి చివరిదశలో ఆయన కాలడి వచ్చి, తల్లికి బ్రహ్మం గురించి చెపుతారు. అబ్బాయి నువ్వు ఏదో చెపుతున్నావు, నాకు అగమ్య గోచరంగా ఉంది నాకు ఏమీ తెలియటంలేదు అని తల్లి చెపుతుంది. ఆవిడ ఎక్కువగా విష్ణువును ప్రార్థించేది. అప్పడు ఆచార్యులవారు మహావిష్ణువును ప్రార్థించి విష్ణువును దర్శింపచేస్తారు. విష్ణువు అంటే ఆవిడకు చాలా ప్రీతి కాబట్టి సడన్‌గా మనస్సు ఆ రూపం మీద ఆగిపోయింది. జీవితం పొడుగునా ఏ రూపాన్ని అయితే ఆరాధించిందో మనస్సు ఆ రూపం మీద నిలబడింది, అలా స్మరిస్తూ, స్మరిస్తూ విష్ణువులో ఐక్యమైపోయింది. ఆయన సన్యాసి కాబట్టి తల్లి శవాన్ని దహనం చేయటానికి వీలులేదు అని ఆయన కుటుంబీకులు వ్యతిరేకించారు. తల్లికి మాట ఇచ్చాను అందుచేత నేనే చేస్తాను అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. తల్లి శవాన్ని ఆయనే తీసుకొనిపోయి, కుటుంబీకులు నిప్ప ఇవ్వకపోతే ఆయనే నిప్పను సృష్టించి, ఆయనే దహనం చేసారు.

నర్మదానది ప్రక్కనే గుహలో గోవిందభగవత్పాదుడు ధ్యానం చేసుకొనే వాడు. ఆచార్యులవారు అక్కడకు వెళ్ళారు. ఎవరు మీరు అని గోవింద భగవత్పాదుడు అడిగాడు. ఈ దేహము నాది అని కాని, ఈ ప్రాంతం నాది అని కాని ఏమీ లేదు. అంతటా వ్యాపించి ఉన్న వస్తువే నేను, ఏదైతే చైతన్యమో అదే నేను. అందుచేత అది నేను, యిది నేను అని చెప్పటానికి అవకాశం లేదు అన్నాడు. గోవిందభగవత్పాదుడు ఆచార్యుల వారిని గ్రహించాడు. ఆచార్యులవారు అక్కడ కొంతకాలం ఉన్నారు. అప్పడు నర్మదానదికి వరదలు వచ్చాయి. ఆ వరదలకు గోవిందభగవత్పాదుడు ఉన్న ఊరు మునిగిపోయే పరిస్థితి వచ్చింది. అప్పడు

ఆచార్యులవారు కమండలం అక్కడ పెట్టి నర్మదా నదిలో ఉన్న వరద నీరు అంతా లాగేసారు. అవసరాన్ని బట్టి యిటువంటి మహిమలు చేసారు. గోవిందభగవత్పాదుడు ఆచార్యుల యొక్క ఔన్నత్యాన్ని గుర్తించి నువ్వు యిక్కడ నుండి కాశీ వెళ్ళు అని చెప్పారు. అప్పడు హిందూమతం శాఖలుగా విడిపోయింది. శివుడు ఒక్కడే దేవుడు అని కొంతమంది, విష్ణువు ఒక్కడే దేవుడు అని కొంతమంది, అమ్మవారే దేవుడు అని కొంతమంది ఇలా అందరూ తలో రకంగా విడిపోయారు, హిందూమతంలో అలా పేచీలు పెట్టుకొంటున్నారు. అప్పడు ఆచార్యులవారు ఉన్నది ఒక్కటే, అదే బ్రహ్మం, వాడే శివుడు, వాడే విష్ణువు అని బోధించి హిందూమతంలో ఐకమత్యం తీసుకొని వచ్చాడు. ఆత్మ ద్వైతం కాదు, ఆత్మ అద్వైతం, నువ్వు అద్వైతమతాన్ని స్థాపించు, దానిని బోధించు అని గోవిందభగవత్పాదుడు ఆచార్యులవారికి చెప్పారు. ఆచార్యుల వారు కాశీ వచ్చి విశ్వేశ్వరుని దర్శించుకొని ఒక మాట చెప్పారు. భగవంతుడు అంతటా వ్యాపించి ఉన్నాడు, కాని కాశీలో ఉన్నాడు అనే బుద్ధితో నేను ఇక్కడకు వచ్చాను. అంటే అంతటా ఉన్న నిన్ను ఎక్కడో ఒక గుడిలో లింగానికి పరిమితం చేస్తున్నాను. ఈ తప్పకు నన్ను క్షమించి ఆశీర్వదించు అని కాశీవిశ్వేశ్వరుడిని ప్రార్థించాడు.

ఆచార్యులవారు బ్రాహ్మణ అగ్రహారంలో పుట్టారు, కొంచెం ఆచారాలు ఉన్నాయి. ఈయన ఆచార్యుడు అయిపోతున్నాడు, పెద్దవాడు అయిపోతున్నాడు యింక ఈ ఆచారాల గొడవ, కులాల గొడవ ఉండకూడదు అని విశ్వేశ్వరుడు ఏమి చేసాడంటే ఆయన మణికర్ణికా ఘాట్‌లో స్నానం చేసి వస్తూ ఉంటే ఈశ్వరుడు ఛండాలుడి రూపంలో ఎదురుగా వస్తాడు. ఛండాలుడి రూపంలో ఉన్న ఈశ్వరుడిని దూరంగా పో అంటారు ఆచార్యులవారు. దూరంగా పో అంటే ఎవడు పోవాలి? ఈ రెండు శరీరాలు పంచభూతాలతోటి చేసారు. లోపలఉన్న వస్తువును చూస్తే నీలో ఏముందో నాలోనూ అదే ఉంది. దూరంగా పొమ్మంటున్నావు కదా. శరీరమా పోయేది, లోపల ఉన్న పరమాత్మా పోయేది, ఇప్పడు ఎవరు పోవాలి అని అడిగాడు. ఇందులో చాలా ఫిలాసఫీ ఉంది, వచ్చినవాడు సామాన్యుడు కాదు, ఈశ్వరుడే అని ఆచార్యులవారు గ్రహించి ఒక పంచకం చెప్పాడు. ఆచార్యులవారు సాహిత్యాన్ని అంతా మూడు రూపాలలో తీసుకొనివచ్చారు. ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత, బ్రహ్మసూత్రాలకు భాష్యాలు వ్రాసారు. ఈ మూడు గ్రంథాలు శంకరుడు రాకముందే ఉన్నాయి కాని వాటికి ప్రచారం లేదు. ఆచార్యుల వారు వాటికి భాష్యాలు వ్రాసి, వాటిని ప్రచారం చేసారు. ఈ భాష్యగ్రంథాలు అర్థమవ్వటం కష్టం అని, ఆయన సొంతమాటలతో తేలికగా అర్థమవ్వటం కోసం ప్రకరణగ్రంథాలు వ్రాసారు. అంటే ఆ గ్రంథాల సారాన్ని సొంత మాటల ద్వారా ప్రకటించాడు కాబట్టి వాటిని ప్రకరణ

గ్రంథాలు అంటారు. తర్వాత అందరి దేవతల మీద వారిని ఎలా పూజించాలి, ఎలా ఆరాధించుకోవాలి అనే పద్ధతులు అన్నీ తెలియపరిచాడు, వాటిని స్తోత్రగ్రంథాలు అంటారు. ఆచార్యులవారు కాశీలో కొంతకాలం ఉన్నారు, ఆయన చాలా మేధావి. అక్కడ ఉన్న పండితులను అద్వైతసిద్ధాంతానికి కన్విన్స్ చేయగలిగాడు.

బ్రహ్మ సత్యం, జగత్తు మిధ్య అన్నారు ఆచార్యులవారు. జగత్తు నామరూపాలుగా సత్యం కాదు, బ్రహ్మంగా సత్యమే అన్నారు. అంటే మన కళ్ళకు కనబడే ప్రపంచం కూడా బ్రహ్మమే. బ్రహ్మం తప్పించి ఏమీ లేదు. మీ బుద్ధి నామరూపాలకు పరిమితం అవ్వటం వలన అది జగత్తుగా కనిపిస్తోంది. ద్వైతులు ఏమంటారు అంటే జీవుడూ నిజమే, దేవుడూ నిజమే, జగత్తూ నిజమే అంటారు. నిజమనేది ఒకటిగా ఉంటుంది కాని రెండుగా ఉండదు, మూడుగా ఉండదు అని అద్వైతులు చెపుతారు. తాడు పాముగా కనిపించినట్లే బ్రహ్మమే జగత్తుగా కనిపిస్తోంది అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. అయితే ద్వైతులు ఏమంటారు అంటే తాడు పాముగా కనిపిస్తోంది అంటే ఆ చూచేవాడు ఇంతకుముందు పాముని చూసి ఉండాలి కదా. అసలు పాము అంటూ ఒకటి ఉంటే ముందుగా పాముని చూసి ఉంటే తాడును చూసి పాము అనుకొంటున్నాడు కాని అసలు పాము ఎలా ఉంటుందో తెలియని వాడు తాడును చూసి పాము అని ఎలా అనుకొంటాడు. పాము ఎలా ఉంటుందో తెలియని వాడికి తాడు పాములాగ ఎలా కనిపిస్తుంది. అదీ పేచీ. సద్వస్తువును నిర్వచనం చేయటంలో యివన్నీ అభిప్రాయభేదాలు, ఈ గొడవలు మనకి వద్దు.

రమణమహర్షిగారు ఏమన్నారంటే అది ఒకటా, రెండా, మూడా అనే పేచీలు మనకు అనవసరం. ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమైన తరువాత అది నీకే తెలుస్తుంది కదా. యిప్పుడు మైసూర్‌పాక్ నీ చేతిలో ఉంది యిది తియ్యగా ఉందా, పుల్లగా ఉందా, చేదుగా ఉందా అని యిలా పేచీలు పెట్టుకునే బదులు నోట్లో వేసుకొంటే అది ఎలా ఉందో నీకే తెలుస్తుంది కదా. ఈ గొడవలలోనికి వెళితే అందులో నుండి నువ్వు బయటకు రాలేవు. నీ హృదయంలో ఉన్న పరమేశ్వరుడు నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు వాడు ఎలా ఉన్నాడో నీకే తెలుస్తుంది కదా, అంటే తినబోయేముందు రుచి ఎందుకు అన్నారు భగవాన్. ఈ వాదనల లోనికి భగవాన్ వెళ్ళలేదు. ఆచార్యులవారు శృంగేరీలో ఒకటి, బదరీలో ఒకటి, పూరీజగన్నాథంలో ఒకటి, ద్వారకలో ఒకటి ఇలా నాలుగు మఠాలు స్థాపించి, నలుగురు శిష్యుల్ని అక్కడ టీచర్స్ కింద ఉంచి, మీరు ధర్మం గురించి బోధించండి, టీచింగ్ విడిచిపెట్టవద్దు అని చెప్పి వెళ్ళారు. సన్యాసధర్మం అంటే వారు సబ్జక్టు బాగా స్టడీ చెయ్యాలి, దానిని ఆచరించాలి, ఇతరులకు అర్థమయ్యేలాగ బోధించాలి.

ఇప్పుడు పెద్దపెద్ద మతాలలో కూడా టీచింగ్ తగ్గిపోయింది. హిందూమతంలో టీచింగ్‌కు విలువ తగ్గిపోయింది, క్రైస్తవమతంలో టీచింగ్‌కు చాలా విలువ ఇస్తారు.

దక్షిణామూర్తి మౌనంగా బోధించాడు. అయితే అప్పుడు ఆయన దగ్గర కూర్చున్న వాళ్ళు మహామేధావులు కాబట్టి ఆయన మౌనాన్ని అర్థం చేసుకున్నారు. మనం మొద్దులకింద ఉన్నాము, మనకు చెప్పినా అర్థంకావటంలేదు. ఆ దక్షిణామూర్తి ఇప్పుడు శంకరుడు రూపంలో వచ్చాడు. ఇప్పుడు వీళ్ళు సామాన్యమానవులు, వీరికి మౌనం సరిపోదు అని పుస్తకాలు వ్రాసి, వాటిని అర్థం అయ్యేలాగ బోధిస్తూ భారతదేశం అంతా మూడుసార్లు తిరిగాడు, ఎంత కరుణామయుడు కాకపోతే అలా తిరుగుతాడు. విష్ణువుమీద, శివుడుమీద, దేవిమీద, గణపతి మీద స్తోత్రాలు వ్రాసి ఎవరికి ఇష్టమైన దేవతను వారు ఆరాధించుకోవచ్చు, ఈ దేవతలందరికీ ఆధారంగా ఉన్నది బ్రహ్మమే, అందరిదేవతలలో ఉన్న సద్వస్తువు ఒక్కటే అని చెప్పాడు. ఆచార్యుల వారి విషయంలో అంతా టీచింగే, టీచింగ్‌తోనే మనలోని చీకటిని పోగొట్టేవాడు. రమణస్వామి ఏమిచేసారు అంటే దక్షిణామూర్తిలాగ పూర్తిగా మౌనంగా లేడు, శంకరుడిలాగా ఉదయం మొదలు సాయంత్రందాకా టీచింగ్‌లేదు. ఆయన దగ్గరకు వచ్చినవారికి అర్థమౌతుంది అంటే మౌనంగా బోధించారు, మాటలు చెప్పితే కాని అర్థంకాదు అనుకొంటే అప్పుడు మాటలు చెప్పేవారు. తత్వం మటుకు ఇద్దరిదీ అద్వైతమే.

నువ్వు సత్కర్మ నిష్కామంగా చెయ్యి. అంతమాత్రంచేతనే నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, దానివలన చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. శంకరుడు చెప్పింది ఏమిటి అంటే నీకు కుండ ఉంది, బియ్యం ఉన్నాయి, కట్టెలు ఉన్నాయి, నీళ్ళు ఉన్నాయి. ఇవి అన్నీ ఉన్నా నిప్పులేకుండా నువ్వు వంట చెయ్యగలవా? అలాగే నీకు ఎన్ని ఉన్నా ఫైనల్‌గా ఆత్మజ్ఞానం పొందాలి. కేవలం ఏదో కర్మ చేయటం వలన ఆత్మజ్ఞానం రాదు. ఎక్కడైతే నీ యింద్రియాలు, మనస్సు నిశ్శేషంగా అణిగిపోయాయో అక్కడ మాత్రమే సద్వస్తువు నీకు తెలియబడుతుంది కాని బయట ఏదో చేయటం వలన ఆత్మజ్ఞానం రాదు. ఒకటి గుర్తుపెట్టుకోండి. మీరు మంచిపనులు చెయ్యండి, పూజలు చెయ్యండి, జపాలు చెయ్యండి, యివన్నీ మంచివే కాని ఇవి గురువుఅనుగ్రహానికి సరిపోవు. కర్మమార్గం ద్వారా నీకు అర్హత కలుగుతుంది. అన్నం ఉడకడానికి అగ్ని ఎలా అవసరమో అలాగే నీకు ఎంత అర్హత, యోగ్యత ఉన్నప్పటికీ ఫైనల్‌గా గురువు అనుగ్రహం వలన మాత్రమే నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. గదిలో చీకటి ఉంది అనుకోండి, చప్పట్లు కొట్టటం వలన, భజనలు చేయటం వలన చీకటి పోతుందా? చీకటి పోదు. దీపం వెలిగిస్తే చీకటి పోతుంది. అలాగే నీకు జ్ఞానం కలిగితేగాని నీ హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు నీకు

వ్యక్తం కాదు.

పండితులు అందరూ ఆత్మను శాస్త్రాలలో వెదకటం ప్రారంభించారు. తత్వానికి విలువ తగ్గిపోయింది, సాహిత్యానికి విలువ పెరిగిపోయింది. బ్రహ్మజ్ఞానం మనకు గమ్యం కాని సాహిత్యం మనకు గమ్యం కాదు. రమణమహర్షిగారు లోకానికి చేసిన మేలు ఏమిటి అంటే మీరు బ్రహ్మం గురించి శాస్త్రాలలో వెదుకుచున్నారు, పాండిత్యాన్ని ఆత్మజ్ఞానం అనుకొంటున్నారు. డబ్బు ఎటువంటిదో పాండిత్యం అటువంటిదే. బ్రహ్మం గురించి శాస్త్రాలలో వెతుకుచున్న మానవజాతికి అది బయటలేదు, వస్తువు మీ హృదయంలోనే ఉంది, అందుచేత మనం హృదయంలో అన్వేషించాలి. వస్తువు ఎక్కడ ఉందో అక్కడ వెదికితే అది దొరుకుతుంది అని తెలియజెప్పినవారు భగవాన్. ఆత్మ జ్ఞానానికి, పాండిత్యానికి ఉన్న తేడాని భగవాన్ లోకానికి తెలియపర్చారు, రాంగ్ డైరెక్షన్‌లో వెళుతున్న మానవజాతికి రైట్ డైరెక్షన్ చూపించారు.

సత్కర్మ నిష్కామంగా చేస్తే చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, మనస్సు అంతర్ముఖమవుతుంది. ఇక్కడ భగవాన్ గొప్ప విషయం చెప్పారు. బాహ్యముఖమయిన మనస్సుకు ప్రారబ్ధంకాని అంతర్ముఖమైన మనస్సుకు ప్రారబ్ధం ఏమిటి? రామకృష్ణపరమహంసగారు కేన్సర్‌తో బాధపడుతున్నారు, ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నారు అని మీకు అనిపిస్తుంది కాని అంతర్ముఖమైన మనస్సుకు ప్రారబ్ధం లేదు. కేన్సర్ వచ్చింది కదా అనుభవిస్తున్నాడు కదా అంటే చూచేవాడికి అనిపిస్తుంది కాని వాడికి ఏమీలేదు. తనువు తాను కాదు అని తెలిసినవాడికి ప్రారబ్ధం ఏమిటి? దేహబుద్ధి ఉన్నవాడికి ప్రారబ్ధంకాని ఆత్మబుద్ధి ఉన్నవాడికి ప్రారబ్ధం ఏమిటి? ప్రారబ్ధం అనుభవించవలసిందే అని పండితులు కూడా చెపుతారు. చూసేవాడికి వాడు ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నాడు అనిపిస్తుంది కాని వాడికి ఏమీ ఉండదు. మనస్సు బహిర్ముఖమైనవాడికి ప్రారబ్ధం యొక్క ప్రభావం ఉంటుంది కాని అంతర్ముఖమైన వాడికి ప్రారబ్ధం యొక్క ప్రభావం ఉండదు, పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా అవి వాడిని ముట్టుకోవు, ప్రాపంచికవిషయాలు ఏవీ వాడిని ఉద్రేకపరచలేవు.

ముందు దేహబుద్ధిని పోగొట్టుకో, దొంగనేను నుండి విడుదలపొందు. అప్పుడు నువ్వు వంద సంవత్సరాలు జీవిస్తే, ఒకవేళ బాహ్యపరిస్థితులు నీకు బాగాలేకపోయినా ఒక్క క్షణం కింద వెళ్ళిపోతుంది. గడ్డం గీసుకొనేవారు అద్దం ఎదురుగా పెట్టుకొంటారు. అద్దంలో ప్రతిబింబాన్ని చూస్తూ వీడి బింబానికి గడ్డం గీసుకుంటాడు. నీ గడ్డం వదిలేసి నువ్వు

ప్రతిబింబానికి గడ్డం గీయటానికి ప్రయత్నం చేయటం ఎటువంటిదో శాస్త్రాలలో ఆత్మని వెదకటం అటువంటిది అన్నారు భగవాన్. నీ గెడ్డం ఎలా ఉందో, ఎక్కడ గీసుకోవాలో ప్రతిబింబం చెపుతుంది, దానిని బట్టి గెడ్డం గీసుకుంటున్నావు. అలాగే వస్తువు నీ హృదయంలో ఉంది అని శాస్త్రం చెపుతోంది అందుచేత నువ్వు హృదయంలో అన్వేషిస్తే వస్తువు దొరుకుతుంది. రమణస్వామి చెప్పింది హృదయవిద్య, ఆత్మవిద్య. అటునుంచి ఇటు చెప్పినా, ఇటు నుంచి అటు చెప్పినా నిన్ను హృదయంలోనికి ఎలా తీసుకొని వెళ్ళాలో అదే ప్రయత్నం చేసాడు. ఉన్నదంతా హృదయంలోనే ఉంది, బయట ఏమీలేదు, అందుచేత నీ మనస్సును అంతర్ముఖం చెయ్యి.

మనం ఇంగ్లీషు మందులు వాడినా, ఆయుర్వేదం వాడినా నువ్వు రోగంలో నుండి బయటకు రావాలి అలాగే నువ్వు కర్మయోగం, భక్తియోగం ఏ యోగాన్ని ఆశ్రయించినా దేహబుద్ధిలో నుండి విడుదలపొందాలి, ఆత్మబుద్ధిని పొందాలి. మీకు కష్టాలు వస్తూ ఉంటాయి, దుఃఖం వస్తూ ఉంటుంది. మధ్యమధ్యన కొంత విశ్రాంతి ఉంటుంది, అదే మీరు ఆనందం అనుకొంటున్నారు, అది ఎంతసేపు ఉంటుంది. ఇప్పుడు మా రోజులు బాగా ఉన్నాయి అంటే ఎన్ని కష్టాలు వచ్చి మీ నెత్తిమీద పడటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయో మీకు తెలియటం లేదు. మామిడిపండు మీరు తినకపోవచ్చుకాని తిన్నవాళ్ళకు రుచి తెలుస్తుంది కదా. మన హృదయంలో ఒక సత్యం ఉంది. దాని తాలుక ఎరుక మనకులేదు. దాని తాలుక ఎరుక మనకు వస్తే దాని రుచి మనకు తెలుస్తుంది, వాడు మాత్రమే నిన్ను అనుగ్రహించగలడు. అసలు నాకే రుచి తెలియనప్పుడు మీకు రుచి ఏమి చూపిస్తాను. మేమే అడవి మనుషులం అయినప్పుడు ఇంక సద్వస్తువు గురించి మీకు ఏమి చెపుతాము. శంకరుడు అది రుచి చూసాడు కాబట్టి, ఆ రుచి వాడికి అనుభవంతో ఉంది కాబట్టి, దాని గురించి మనకు మాటలతో చెప్పగలిగాడు. ఆచార్యులవారికి శాస్త్రజ్ఞానం, ఆత్మజ్ఞానం రెండూ చేతిలో ఉన్నాయి. అందుచేత గంటలతరబడి వాదించగలడు, ఓడిపోవటం అంటూ ఉండదు. కైలాసంలో ఉన్న పరమేశ్వరుడే శంకరుడి రూపంలో వచ్చి మనకు బోధించాడు. ఆయన చెప్పింది చదివి, అర్థం చేసుకొని, ఒకవేళ అర్థంకాకపోతే గురువు దగ్గర చెప్పించుకొని దానిని ఎంజాయ్ చెయ్యవలసిందే కాని ఆ వాక్యంలో తప్పు ఉంది అని అనటానికి అవకాశం లేదు. ఎందుచేతనంటే అక్కడ సత్యమే మాట్లాడింది. మనం ఈరోజు శంకరజయంతి జరుపుకుంటే సరిపోదు మీరందరూ ఆయన అనుగ్రహం పొందాలి. ఆచార్యులవారి అనుగ్రహం, దయ మీ అందరి శిరస్సులమీద ఉండాలని హృదయపూర్వకంగా ఆయననే ప్రార్థిస్తున్నాను.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

జూన్	13	గుండుగొలను
జూన్	21	శ్రీరమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు
జూలై	3	గురుపౌర్ణమి, సత్యసాయి నిగమ్, హైదరాబాద్

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

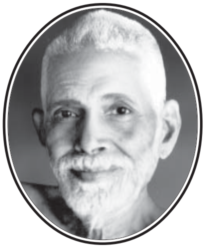

గురుపౌర్ణమి మహోత్సవం

అందరికీ ఇదే మా ఆహ్వానం

శ్రీ సత్యసాయి నిగమాగమము, శ్రీ నగర్ కాలనీ, హైదరాబాద్

నందు ది॥ 03-07-2012 మంగళవారం

ఉదయం గం॥ 7-00లకు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు దర్శనము

మరియు మధ్యాహ్నం గం॥ 2-00లకు ప్రవచనం

- శ్రీ నాన్నగారు సత్సంగ్, హైదరాబాద్

మనః ప్రవృత్తే - మాయ

మనస్సు అంటే కలలు కనటం, కోరికలు కోరటం అని అర్థం. మనం ఎప్పడు లోపలికి చూచుకోలేము. మన చూపు ఎప్పడూ బయట ప్రకృతివైపుకే పరుగులు తీస్తూ ఉంటుంది. దీనినే 'మనఃప్రవృత్తి' అంటారు. కంటికి కనిపిస్తున్నవన్నీ కలలే. కనిపించే వస్తువులు అసత్యమైతే కలలు కనే మనస్సు ఎలా సత్యమౌతుంది? మనం కలల ప్రపంచంలో జీవిస్తున్నాము. మేలుకొని ఉన్నామని అనుకొంటున్నాము. సంభవిస్తున్నవన్నీ కలలే అసత్యాలే వాటికి విలువలేదు అని మనం భావిస్తూ శాంతంగా జీవించాలి. మనస్సు ఎప్పడూ లేని గౌరవాలను ఆపాదించుకొంటూ వెఱ్ఱిగా ప్రవర్తిస్తుంది. అమనస్కస్థితిలోనే ప్రాజ్ఞ బయటపడుతుంది. వివేకం ఉదయిస్తుంది. పిచ్చ తెలివి తెల్లారిపోతుంది. మనస్సు అనుభవాలమీద పద్ధతులమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. దానికి ఏ ఆసరా లేకపోతే కుప్పకూలుతుంది. మూఢస్వభావం అంటే, ద్వేషం. విషయానురక్తి. మనస్సును గమనిస్తే ఇది ఇలా ప్రవర్తిస్తుంది. నాకు ఇది అంటే ఇష్టం - అది అంటే నాకు అయిష్టం. మిగతా వాటిని పట్టించుకోను అంటూ వాసనానుగుణంగా యాంత్రికంగా అలా తిరుగుతూనే ఉంటుంది. ప్రకృతి విషయాలపై ఆలోచనలు తగ్గించు కోవాలి. ఆత్మానుభవానికి సంబంధించిన భక్తిరకమైన అనుభూతులను పెంచుకోవాలి. ప్రకృతి విషయాలపై ఆలోచించటమంటే మనలను మనం వంచించుకొనే కార్యక్రమం. మనం స్మరిస్తున్నవన్ని గాలిమేడలు. పేకమేడలు గాలి వీస్తే కూలిపోతాయి. అహంకారానికి అలాంటివి ఆలోచించటం అంటే ఇష్టం. కల్పనలే అహంకారానికి ఆహారంగా ఉంటాయి. దానికి వాస్తవం అంటే ఎప్పడూ జీర్ణం కాదు. 'ఉనికి' అని అంటే నిర్మలంగా ఉన్నదని చెప్పగల సద్వస్తువు. అది కేవలంగా ఉంది. అలా మనం ఉండటానికి గురు అనుగ్రహాన్ని ప్రార్థనాపూర్వకంగా అనుసరించాలి. వేచి ఉండాలి. అదే సత్యజీవనానికి నాంది. కాని మన ఆలోచనలు స్వార్థపూరితమై ఇంకొకరి తప్పలను వేలెత్తి చూపేవిగా ఉండకూడదు. ప్రకృతి మనుషుల పోచిపోలు కబుర్లు ఒకరినుండి మరియొకరికి ప్రాకగానే మరింత పెరిగిపోతాయి. పొద్దుట గోరంత ఉంటే సాయంకాలానికి కొండంత పెరిగిపోతాయి. శ్రీనాన్నగారు "సాధకులు ఇటువంటి ప్రకృతి విషయాలు వినవలసిన పరిస్థితి తారసపడితే తప్పించుకొని వెళ్ళిపోవాలి వాటికి బహుదురంగా ఉండకపోతే అధోగతే" అంటారు. ఎరుక ముందు సంపాదించుకోవాలి. అవి లేకపోవటం వల్లనే పైవి ఉండగల్గుతాయి. అహంకారం ఎప్పడు ఫలితాలను ఆశిస్తూ ప్రవర్తిస్తుంది. వాటికోసం ఉవ్వెళ్ళు ఊరుతూ ఉంటుంది నాకు ఎప్పడు ఏది లభిస్తుంది అని. ఏ పనీ చెయ్యకుండా లాభాలను సంపాదించుకొనే వీలుకోసం అడ్డదార్లు అన్నీ వెతుక్కుంటుంది. మన అంతరాంతరాళ్ళ లోంచి నాకు ఏమీ వద్దు నీ పాదాల మీద భక్తిచాలు అని ఒక్కసారి మనఃపూర్తిగా అనుకోగలిగిన క్షణంలోనే 'నిశ్శబ్ధం' మనలను ఆవరిస్తుంది. ఒక భగవద్ ఆశీర్వాదం మన మీద వర్షిస్తుంది. మనం మన ఈ సంకల్పాన్ని ఇప్పడే ఈ క్షణంలోనే వదిలేస్తే ఎంత శాంతి, సుఖము వస్తుందో మనకీ తెలుస్తుంది. మనోనేత్రాన్ని మూయటమే మౌనం దాన్ని గురు అనుగ్రహంతో సాధించాలి.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం